

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

25. juni 2004

Under henvisning til Europaudvalget skrivelse af 14. maj 2004 vedlægges
Udenrigsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 65-67 (alm. del – bilag 865)
samt spørgsmål 68-69 (alm. del – bilag 867).

P. H. Olsen

Spørgsmål nr. 65 (Alm. del – bilag 865) af 14. maj 2004:

”Ministeren bedes redegøre for regeringens holdning til opfordringen fra ILO kommissionen "World Commission on the Social Dimension of Globalization" om, at revidere eksisterende aftaler og globale regler om handel og investeringer med henblik på at give udviklingslande større politisk råderum, jf. afsnit 367 i rapporten "A fair Globalization: creating opportunities for all" (2004), hvori det hedder:

"367. We strongly urge that all these global rules be reviewed to allow greater policy space for developing countries to adopt measures to accelerate their development in an open economic environment. In addition, the policies of international organizations and donor countries must shift more decisively from external conditionality to national ownership of policies. They should recognize more firmly the need to balance rights, equity and efficiency. At present this is mainly recognized in the WTO provisions for Special and Differential Treatment, and we propose a strengthening of that provision in the next section on multilateral trade rules."

Svar:

Regeringen og EU er helt enig i ønskeligheden af, at de internationale regler om investeringer udbygges og revideres. Det har jeg bl.a. redegjort for i min besvarelse af 12. januar 2004 af spørgsmål nr. S 1346 af 16. december 2003 fra folketingsmedlem Keld Albrechtsen (EL), hvori jeg bl.a. anførte, at ”ensartede, globale regler på investeringsområdet, som kan sikre transparente og forudsigelige lovgivningsforhold vedrørende investeringer i udviklingslandene, som i dag alene tiltrækker en lille andel af de globale investeringer, ville bidrage til, at disse udviklingslande kunne tiltrække flere investeringer og dermed bidrage til, at landene får større andel af den økonomiske aktivitet i verden”.

Kommissionens anbefalinger vedrørende internationale regler om investeringer skal ses i forlængelse af mandatet i paragraf 20-22 i Doha-erklæringen af 14. november 2001 om investeringer og udvikling. Regeringen arbejder fortsat for, at der om muligt indenfor WTO gøres fremskridt på dette område ikke mindst til gavn for de meget vigtige investeringer i udviklingslandene, jfr. tillige besvarelsen af Folketingets Europaudvalgs spørgsmål nr. 67 og 68 af 14. maj 2004.

Spørgsmål nr. 66 (Alm. del – bilag 865) af 14. maj 2004:

”Ministeren bedes redegøre for regeringens holdning til opfordringen fra ILO kommissionen "World Commission on the Social Dimension of Globalization" om, at der gradvist bør udvikles en balanceret international investeringsaftale, og at aftalen skal give fleksibilitet for landene til at drive en udviklingsorienteret investeringspolitik, jf. afsnit 399 i rapporten "A fair Globalization: creating opportunities for all" (2004), hvori det hedder:

"399. We believe that efforts should then be stepped up to find a generally agreed forum, in which to work out a balanced development framework for FDI, perhaps starting with a "Policy Development Dialogue" of the type proposed in Part IV. Any such framework should be negotiated as a separate and coherent entity, and not be tied to concessions on the trade negotiating agenda at the WTO. It should provide a stable, predictable and transparent framework for investors; balance private, workers', and public interests, rights and responsibilities - both foreign and domestic; and ensure a fair, transparent and appropriate dispute resolution procedure. It would need to allow flexibility and policy space for countries to manage investment in a way that ensures that the benefits are realized, and the adverse effects, such as the crowding out of domestic investment, are minimized or controlled."

Svar:

Regeringen er åben over for alle tanker, der kan føre til en international aftale om investeringer, der på afbalanceret vis tager hensyn til udviklingslandenes interesser. Behandlingen af temaet investeringer under Doha-runden viser imidlertid de betragtelige vanskeligheder, der er knyttet til opnåelse af internationale aftaler på området, jfr. tillige besvarelsen af Folketingets Europaudvalgs spørgsmål nr. 68 af 14. maj 2004. På den baggrund er det afgørende spørgsmål derfor, hvorvidt disse eller andre ideer til opnåelse af en bred international investeringsaftale overhovedet vil kunne opnå den fornødne tilslutning i praksis.

Spørgsmål nr. 67 (Alm. del – bilag 865) af 14. maj 2004:

"Ministeren anmodes om at redegøre for Danmarks holdning til EU's aktuelle forslag om at forhandle en plurilateral investeringsaftale i WTO-regi. Ministeren bedes i relation hertil forholde sig til den bekymring, der udtrykkes fra ILO kommissionen "World Commission on the Social Dimension of Globalization" om, at udviklingslande vil være i en vanskelig forhandlingsposition i forhandlinger, der ikke har multilateral karakter, jf. afsnit 396 i rapporten "A fair Globalization: creating opportunities for all" (2004), hvori det hedder:

396. In the absence of coherent multilateral rules, the present framework for FDI regulates this domain in a piecemeal and fragmented way through Bilateral Investment Treaties (BITs), regional agreements such as NAFTA and other WTO agreements (the General Agreement on Trade and Services (GATS), SCM and TRIMs). The recent surge in the number of BITs shows that the desire to protect and promote FDI is strong, regardless of whether or not consensus can be reached on a multilateral framework. We are concerned that developing countries may be accepting unfavourable terms in BITs as a result of unbalanced negotiations with stronger developed country partners.

Svar:

De hensyn, der er beskrevet i pkt. 396 i Kommissionens rapport, er meget vægtige argumenter for at indgå en multilateral investeringsaftale i WTO. Allerede i min besvarelse af 12. januar 2004 af spørgsmål nr. S 1346 af 16. december 2003 fra folketingsmedlem Keld Albrechtsen (EL) anførte jeg således, at det har "spillet en rolle for EU, at hvis der ikke er udsigt til en

WTO-aftale på investeringsområdet, vil det øge sandsynligheden for, at store økonomiske aktører ensidigt går videre med bilaterale investeringsaftaler. Sådanne bilaterale aftaler vil de fattige lande realistisk set formentlig have sværere ved at præge end en multilateral aftale i WTO-regi, som alle medlemslande kan få indflydelse på.”

Spørgsmål nr. 68 (Alm. del – bilag 867) af 14. maj 2004:

”Ministeren bedes oplyse, i hvilken udstrækning regeringen finder, at EU hidtil har arbejdet for at opnå en investeringsaftale i WTO, der lever op til de fem kriterier, som et bredt flertal i Folketinget fastlagde i folketingsvedtagelse V 12 af 23. april 1998 (vedlagt), og efterfølgende har bekræftet i V 72 af 1. april 2003 og V 97 af 3. maj 2001.

Svar:

Folketingets vedtagelse V 12 af 23. april 1998 var knyttet til forhandlingerne i OECD om en multilateral aftale om investeringer (Multilateral Agreement on Investment - MAI), der imidlertid endte uden resultat i 1998. Det har ikke siden været muligt at få indledt nye multilaterale forhandlinger om en investeringsaftale. Betydelig modstand og skepsis fra visse udviklingslandes side har således medført, at der desværre ikke er indledt egentlige forhandlinger om en investeringsaftale i WTO, og EU har derfor ikke haft lejlighed til at præsentere konkrete forslag herom.

Det hører med til billedet, at Folketinget i vedtagelse V 12 af 5. november 2003 pålagde regeringen at arbejde for, at forhandlingerne om Singapore emnerne under ingen omstændigheder blokerer for en samlet aftale i WTO's Doha-runde. Handel og investering er et af de fire Singapore emner (foruden investering omfatter disse emner også konkurrence, offentlige indkøb og handelslettelse - dvs. mindre toldbureaukrati).

Især investeringer og konkurrence har i Doha-runden givet anledning til modstand fra visse udviklingslande. EU har i flere omgange taget denne situation til efterretning - senest med EU-kommissærerne Lamy's og Fischler's brev fra den 9. maj 2004. Heri tilbyder EU bl.a., at alene handelslettelse, der har mødt mindre modstand - men ikke investering, konkurrence og offentlige indkøb - videreføres som forhandlingsemne i Runden. I lyset af problemerne med at opnå en aftale om investeringer omfattende alle WTO-medlemmer vil bestræbelserne på at opnå en sådan aftale blive fortsat på plurilateral basis, dvs. uden for rammerne af Doha-runden men fortsat som en international aftale i WTO's regi med deltagelse af de lande, der ønsker dette.

Spørgsmål nr. 69 (Alm. del – bilag 867) af 14. maj 2004:

”Ministeren bedes oplyse, om EU arbejder for at inkludere bestemmelser om investeringer i forhandlingerne om de økonomiske partnerskabsaftaler, der forventes at afløse Cotonou-aftalen, herunder om EU's forhandlingslinje tager sigte på at skabe aftaler, der lever op til de ambitioner, som et bredt flertal i Folketinget fastlagde i folketingsvedtagelse V 12 af 23. april 1998 (vedlagt).

Svar:

Cotonou-aftalen blev undertegnet den 23. juni 2000 med en gyldighed på 20 år og trådte i kraft 1. april 2003. En styrkelse af det økonomiske og handelsmæssige samarbejde mellem parterne indgår som en integreret del af aftalen. Dette samarbejde skal bl.a. udmøntes gennem økonomiske partnerskabsaftaler, som skal være WTO-forenelige og bygge på initiativer til regional integration i AVS-landene (aftalens 3. del, afsnit II, kapitel 2, art.37). De nye handelsordninger skal indgås gradvist, hvorfor der i Cotonou-aftalen forudses en forberedelsesperiode, med udløb senest den 31. december 2007.

De formelle forhandlinger blev indledt i september 2002. Kommissionens mandat blev vedtaget af Rådet (Generelle anliggender) den 17. juni 2002. I mandatet bekræftes det, at formålet med de økonomiske partnerskabsaftaler er at befordre en gnidningsløs og gradvis integration af AVS-staterne i verdensøkonomien under behørig hensyntagen til deres politiske valg og udviklingsprioriteter for derved at fremme en bæredygtig udvikling og bidrage til udryddelse af fattigdom i AVS-staterne. Det bekræftes ligeledes, at aftalerne forventes at indebære gradvis fjernelse af handelshindringer mellem parterne og en forbedring af samarbejdet på alle områder, der er relevante for handelen. Mandatet indeholder forslag om bestemmelser for investeringer, hvori parterne forpligter sig til at etablere et regelsæt, der sigter på at fremme og stimulere bæredygtige investeringer til gensidig gavn. Regelsættet skal basere sig på principper som ikke-diskrimination, åbenhed, gennemsigtighed og stabilitet samt på generelle beskyttelsesprincipper, der håndhæver det bedst opnåede resultat forhandlet i kompetente internationale eller bilaterale fora.